

gennemfører Dyrtidslovgivningen. Det grunder jeg derpaa, at man Gang efter Gang som socialdemokratisk Rigsdagsmand faar Meddelelse saa fra en og saa fra en anden Kommune om, at Folk sidder og sulter Landet over, fordi der ingenting gøres for dem, og at man afskediger Folk, naar Vinteren stunder til. En Mængde Arbejdsfolk er blevet afskediget til November; hvor skal de gaa hen, naar man ikke gør noget for dem paa Landet? I en Kommune anvendtes der, som jeg nævnedes før, kun 4,500 Kr. i et Aar, skønt mange Mennesker der kun havde en Indtægt af 12—15 Kr. ugentlig. Hvordan skal saadanne Mennesker kunne leve deraf med deres Familie? Det kan de ikke, og saa er der ingenting at sige til, at de søger hen til Kommuner, hvor man bruger Dyrtidslovene og gør en Smule for Smaafolk. Som Bevis for Tilstrømningen skal jeg nævne, at i de sidste Maaneder har Arbejdsmandenes Fagforening i Aarhus faaet henved 600 nye Medlemmer. Det er allesammen Folk, der er vandret ind fra Landet, fordi de ikke kunde faa noget at leve af derude. Jeg vil henvise til en Statistik, der vil komme, og som vil vise, hvorledes Dyrtidslovene er blevet anvendt. Denne Statistik gaar i samme Retning som den sidste Statistik, der viser, at Dyrtidslovene kun er brugte i meget ringe Grad paa Landet.

Jeg rettede en Henstilling til den højtærede Minister om at fremsætte Forslag til en midlertidig Lov, hvorefter Indtægtsgrænsen for det frie Skøn, som Ligningsmyndighederne har, blev sat betydeligt op over 800 Kr. Jeg vil bede den højtærede Minister sige mig, om han kan tænke sig at fremsætte et saadant Lovforslag. Den højtærede Minister mente det bedst at blive ved den Form, Lovforslaget havde faaet: at gøre det til en frivillig Sag for Kommunalbestyrelserne at eftergive Skat eller ej, fordi den Form er mest i Overensstemmelse med Dyrtidslovgivningens Aand. Deri har den højtærede Minister ganske Ret, men det er netop det, jeg beklager, at det er Dyrtidslovgivningens Aand, at man i Kommunalbestyrelserne kan handle, som man vil, kan gennemføre Dyrtidslovgivningen eller ej, thi det er det Forhold, som gør, at mangfoldige Kommuner nu sidder saa overordentlig haardt i det. Nu gennemfører vi forhaabentlig dette Lovforslag, og saa vil det gaa med denne Lov som med andre Love, at den vil gøre Byrden yderligere haard for dem, der allerede har det haardt nok, mødens alle, som ser ligegyldigt paa Smaafolk i denne Tid, skubber Byrden fra sig.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Det ærede Medlem, der nu talte (Stilling), gentog flere Gange, at der er arbejdsløse, som ikke uden at sulte kan nøjes med 30 Kr. ugentlig. Hvordan tror det ærede Medlem, det gaar de ikke saa faa Mennesker i dette Land, der er i Arbejde og ikke har mere end 30 Kr. ugentlig? Det forekommer mig, at det ærede Medlem i alt for høj Grad overdriver, naar han bruger den Slags Udtryk, at det er Sulteføde, thi det er jo klart, at hvor der er virkelig Trang til Stede, saa Kommunerne træde til og hjælpe. Ude paa Landet er Forholdene, saa vidt jeg har kunnet se, ordnede saaledes, at baade Hjælpekasser og andre Institutioner er parate til at hjælpe, saa snart der virkelig er Sult og Nød til Stede, i Byerne kan det gerne være, at det kniber mere, men saa er det, fordi Kommunalbestyrelserne ikke i tilstrækkelig og tilbørlig Grad sørger for at afhjælpe den Nød, de er pligtige til at afhjælpe, naar den er til Stede.

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har stillet sig velvillig overfor mit Spørgsmaal om at lade Statskassen under de nuværende Forhold forskudsvis udbetale af det Beløb, Staten senere er pligtig til at refundere.

Den højtærede Minister spurgte mig, om jeg og Venstre i det hele taget tilsigtede en Ordning, hvorefter Folk, der var saa fattige eller ubemidlede paa Grund af Arbejdsløshed, at de ikke kunde betale den paalignede Skat, skulde miste deres Valgret. Dertil vil jeg svare, at jeg anser det for naturligt, at Kommunalbestyrelserne bedømmer hvert enkelt Tilfælde for sig, og at vi ikke fra Lovgivningsmagtens Side giver en kollektiv Bemyndigelse til at tage en Klasse af Arbejdere under eet i saa Henseende. Naar man giver Kommunalbestyrelserne Ret til at nedsætte de paalignede Skatter, saaledes som de finder det forsvarligt, forekommer det mig ikke nødvendigt at gøre det Skridt til at unddrage dem, der een Gang er skattesatte, for at svare det Skattebeløb, der er dem paalignet. Men Spørgsmaalet kan være Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalg, og det mener jeg, Lovforslaget i det hele taget egner sig til.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg beder undskyldte, men jeg forstaar ikke det ærede